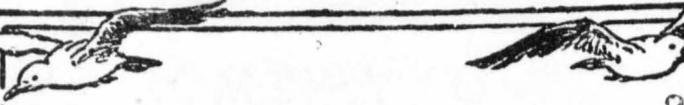

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δρ. 4. Η αθόρυχη υπερτίμηση των καρτών υποπρακτορεσίων απαγορεύεται. Παρακαλούμε δέντε τους αγαπητούς μας αναγνώστες, δασάκις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται υπ' όψιν.

Όσοι ελπίσθησαν την αντίληψίν των τοιούτων τι, να μάς τ' αναφέρουν άμεσα. (Έκ της Διευθύνσεως)

Η υπό των αναγνωστών μας άποστολεμένη συνεργασία και μη συνδοσεμένη υπό δικαιώματος κρίσεως εκ δραχμών πάντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται υπ' όψιν.

Πολλοί αναγνώστες μας μάς γράφουν ότι επιθυμούν να προμηθευθούν τας εκδόσεις μας και να έγγραψουν συνδρομήν του περιδικού μας, άλλα δυσκολεύονται εις τήν έκδοσιν επιταγών. Γιά να τούς διευκολύνουμε σχετικώς, τούς πληροφοροϋμεν ότι δεχόμεθα τό αντίμισθ των συνδρομών, φύλλων, βιβλίων, Ημερολογίων κλπ., εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα οιασδήποτε τιμής.

Καραμπλήν, Πάτρας, Γράφετε καλούς στίχους. Μά τα δύο σας ποιήματα «Μόνος» και «Ωρα Χρυσή» θέλουν διορθώμα. Ένα μικρό «χτένισμα». Έκείνο τό «πόφος» αντί «πόφης», στό πρώτο σας ποίημα, ή λέξεις «έρμος» και «έρμικος» στόν ίδιο στίχο, καταστρέφου τό σύνολο. Επίσης θέλει έντελέως άλλαγμα τό τρίτο τετράστιχο του δευτέρου σας ποιήματος. Διορθώστε τα λοιπόν και στείλτε τά μας εκ νέου. Προπάντων γράψετε καθαρά. Αφ' ηδύδαλλομε άν κι' αυτό τό θανάσι σας τό γράφετε εδώ σωστά. Κι' όμως τό ελάχιστο σε δύο μερίς τό γράμμα σας. Άλλά και στά δύο μέρη δέν διαβάδιαν εύκολα. Γιατί τόση κακογραφή... Κ ω ν σ τ Κ α ρ θ ε λ λ ά ν, Ρυκία (Περίας). Τό «Στό Κάρτ Ποστάλ του «Μπουκέτου» ποιήμα σας όχι πνευματώδες. Μην πειραξέτε λοιπόν τούς άλλους — Λουμανώ, Γένταλιαν, Γ. Γ. κλπ. — άφοσ και σεις, λίγο-πολύ, τά ποιείτε στιχογραφικώς θάλαττα!... Περικλ. Καθάνην, Μυτιλήνη. Μάς γράφετε στό φιλικό σας γράμμα, εκτός των άλλων και τά εξής:

«Είσαι τό μόνο περιοδικό πού παρακολουθώ και βρισκω τού γούστου μου άνάμεσα σε μύριο άλλα περιοδικά πού έχουν ζωή προσωρινή. Μά εσύ στερεώθηκες για πάντα στην εκτίμησι τού κοινού πού σε εκτιμά.»

«Έχεις στό περιχρόμια σου κάθε τι πού μπορεί να τραβήξη τό παιδί, τόν νέο και τόν γέρο, τόν μορφωμένο άνθρωπο, τόν μαθητή, ακόμα και τόν άπλο λαό, κτλ. κτλ.»

Γιά τά καλά κι' εδύγενικά αυτά λόγια σας σας ευχαριστούμε θερμώς. Πραγματικώς, τό «Μπουκέτο» έχει γίνει τό άχώριστος φίλος τού κοινού. Άρκει να σας ποιήσε ότι στέλνουμε πλέον φύλλα στα τέσσερα άκρα τού κόσμου. Μακράν, πολύ μακράν τής Ελλάδος, μακράν τής Εύρωπης, σε χώρες μακρινές, όπου ζούν Έλληνες κι' όπου περιμένου τό «Μπουκέτο» μέ λατρεία, σάν άδελφικό χαιρετισμό άπ' τήν Έλλάδα τους... Τό ποιήμα σας όχι επιτυχές, δυστυχώς. Η κεντρική ιδέα ξένη. Έχει ξαναγραφεί παρόμοιο ποιήμα δύο γυνοστών Έλληνα ποιητή. Αποφύγετε να γράφετε, τώρα στην άρχή τοιάδε ποιήματα. Τό sonetto άπαιτεί ποιητική μαεστρία πού δέν μπορεί να τήν έχη ο για πρώτη φορά γράφων στίχους. Επίσης μη χρησιμοποιείτε ακατάσπητες και κρεουργήμενες διά λόγους μετρικές λέξεις, όπως τό «φραβόνια», αντί τού «φραβόνιον». Προπάντων, τέλος, γράφετε ποιήματα πά- νό σε δικές σας σκέψεις, εμπνεύσεις και ιδέες κι' όχι σε ξένες. Ένωσείτε ό- ποσδήποτε, τί θέλομε να ποιήσ... Γ. Παπαχάλιδην, Πάτρας. «Οχι χρη- σίμα. Ευχαριστούμε. Σαρίνα Ίωσαφατ. Βόλον. Έβώσαμε τήν επι- στολή μας σε γυνοστού μας βιβλιοθήκη, όστις έχει τό βιβλίων πού ζητείτε. Θά σας γράψω τήν τιμην και τά κανονίστε μαζί του. Χρ. Βασιλην, Κέρ- κη. Υπάρχει στη βιβλιοθήκη μας. Ευχαριστούμε θερμώς. Σ. Παπαδη- μητρίου, Σικάγον. Δυστυχώς τό ποιήμα σας «Πρός τούς Έλληνίζοντες Αγγλους» όχι επιτυχές. Υπάρχουν όμως πράγματα ελληνίζοντες Αγγλοι; Έ- μεις νομίζομε ότι άπαρχουν μάλλον άγγλιζόντες και γαλλίζόντες... παπαγα- λίζοντες Έλληνες!... Παραδωρμένον. Σήρον. Μάς γράφετε στην έ- πιστολή σας:

«Αγαπητό «Μπουκέτο», σού στέλνω αυτό τό ποιήμα και έλπίζω ότι στην προσεχή σας έκδοσι να τύχω τής ευμενοδς εκ μέρους σας κριτικής. Λέγω ευμενοδς καθότι ή αξία τού ποιημάτος μου ένε αναμφισβήτητος.»

Δυστυχώς, φίλε κύριε, δέν έχετε δικήν. Τό ποιήμα σας «Η Νάπλια», δέν είναι καλό, δέν είναι αναμφισβήτητου άξίας. Και ίδου ή άπόδειξι:

«Από τόν κήπο τής ζωής πούν' (καταφανευμένη) Κι' άπ' άνθη πάμπολλων ειδών πυ- (κνά-πυκνά) σπαρμένον, Κάτι μικρό κι' ενώ πεζά θέλω να (άναφάρο) Είνε άληθεια άξεχαστο άκόμη ύ- (ποφάρο). Ένώ πολύ προσεκτικά περνώντας (έκτυπώσα) Δέν ξέρω πώς παρέρωα μα τ'ά- (λα πού πατώσα.

Ακόμη πού προσεκτικά άπέφυγα (να απάσω) Κάτι πού λίγο άργότερα επέπρωτο (να χάσω). Τό λυγιστό κορμάκι τής άρθώθηκ (με μάς,

κι' ή κορυφή με θώπενεσε στό μέρος τής καρδιάς. Έγύρσια άσυναίσθητα την είδα νάν' γεμμένη Όμολογώ μού έλεγε πώς εινε εύτυχισμένη. Και μ' ένθουσιασάμ τό χέρι μου άπλωσα σ' αυτήν, κοττά μου να τήν φάρω, Έ! άπ' εκείνη τή στιγμή ο δόλιος ύποφάρο. Γιατί τραβήχηκε και έδωσε στό άνθος τής μάς τέτοια τίφνια. Πού και έμέ τόν άγαθό κυρίεσε τής εκδιχίσεως ή φροδρη (μανία.

Και τότε πειά άπρόσεκτα ότι εύρισκα πατώσα. Και άν έδιεμαρτύρονα τό καταβλαστημούσα.

Σταματήστε λοιπόν να γράφετε στίχους κι' άρχίστε να διαβάετε. Στε- ρεούπη ή σιμωδλή, μέ εινε ή μόνη ποδίη τή θείη της στην προκειμένη πε- ρίπτωσι. Ίωάν. Μπουλαφέντην, Καλύμνον. Μάς γράφετε να κρινόμε με τά ποιήματα σας αόστρητο. Τό κάνομε ευχαριστός. Και σας λέμε ότι δέν εινε καλά, μά καθόλου καλά. Να και τό σχετικό δείγμα! Τό πρώτο δη- λαδή ποιήμα σας, τό χωρίς τίτλο:

Τά ρόδα τά δροσάτα σάν πετούσα στην ποδιά σου με κύταγες με γλάνια κι' έθάρην ή καρδιά σου. Εύθης ώς μειδιούσες έμεισοκλινες τά μάτια έγλύκενεν ή όψις κι' εύθης σέβναν τά γινάτια.

Βασίλισσα χυνοή μου σε με πεισάμα μήν κάνης γιατι γοήγορα θέλης μες στό τάφο να με βάνης. Ας πάφομε κι' οι δύο μας τό θυμό μας να κρατούμεν κι' άς οχλήσομε και πάλι στην άγάπη να μεθώμε!...

«Όσο κι' άν σας τό ένέπνευσε ο πανάθλιος έρωσ, τό ποιήμα σας αυτό δέν εινε παρά πρωτόλειο και μόνον πρωτόλειο δυστυχώς. Σταματήστε λοιπόν και σεις τή στιχογραφία και πιάστε τό βιβλίο. Άλλη θεραπεία δέν ύπάρχει. Πα- ράσχοιν Πετράσκων, Παναγών (Ίκαρίας). Αγαπητέ φίλε, και σε σας έχομε να ποιήμε τά ίδια. Και τό δείγμα σας και τό ποιήμα σας κάθε άλλο παρά επιτυχίμενα εινε. Δείχουν άνθρωπο πού άνοιξε έντελώς τά τής τέχνης. Να π.χ. τό ποιήμα σας με τόν τίτλο «Μ' αγαπάς»:

Ο ύπνος, τό γλυκό ξεκούσασμα, Τήν νύκτα δέν με παίρνει πειά. Γιατι επίμονη φωνή μού τόν χαλά. Μού λέει, ειναι ψεύτικοι οι όρκοι, τά φίλια, τά χάδια τής άγάπης σου τά τόσο τρυφερά. Κι' ο έαυτός μου τότε αγάλια μ' έρωτά, Αραγε νάν' άληθινά αυτά π' άκουσα τόρα;

Έπάντευσε καμιά φορά άν πρόγματι σ' αγαπά; Είνε κρίμα να χάνετε τόν καιρό σας γράφοντες τόσο άεπιτυχή πράγμα- τα, ενώ θά μπορούσατε να τόν χρησιμοποιήσετε καλύτερα στην μελέτη. Χωρίς αυτή δέν γίνεται τίποτε. Ούτε επισηλή σωστή δέν μπορεί να γράψη κανείς. Σ. Σπηλιόπουλον, Παγαγιών (Καβάλλας). Τό πελογράφημα σας όχι επιτυχές. Λέτε σ' αυτό πράγματα πολύ κοινά και γυνοστά. Τό μόνο του γά- ρισμα εινε μερικώς μικρές φροσίτες εδώ κι' εκεί. Ξεμυστέσθησώ τοιάδε. Θ. Ατριστοατρίτην, Ένταθα. Τα ποιήματα σας άτελή. Σε κάθε δηλαδή τετράστιχο έχουν ένα-δύο στίχους καλοτύποις και τούς ύπολοιπούς τοιάδε με- τριάς. Δέν έχουν με άλλους λόγους ίσορροπία. Φ ο ι δ ω ν α Σ π α θ ά ρ η ν. «Οχι, δέν γάχηκε τίποτε δικό σας... Άλλά εινε τόσο πολλά αυτά πού μάς στέλνετε, ώστε έχομε θαλασσοώσει. Γράφετε, προς Θεού, λιγώτερα και δέν θά βγίητε ζημιωμένον. Τά ποιήματα σας πού έχομε σήμερα υπ' όψιν μας «Στού μούλο τά χαλάσματα» και «Στήν Ψυχή» — και όχι «Στή Ψυχή», όπως τό γράφετε — άλλα στιχογραφικά παγι- δία, κάπως επικίνδυνα για ένα νέο. Α- πόδειξις τό «Στή Ψυχή», πού όποιο με- ρικό στίχοι κάνουν κάπως κομική έντύ- πωσι:

ΣΤΗ ΨΥΧΗ Τής λήθης τό σεπτόνι Απλώνεται σα χιόνι, Κι' άντίζει. —Στή νύκτα πού σιμώνει— Τού πόθου μου τ' άηδόνι. Στήν άρχή Τού τραγουδιού τ' οι τόνοι —Πίρες καμηό και πόνιοι, Ταραχή—. Κατάπιν τό τελειώνει, Τό γέλιο πού μού ζώνει, Τή νύχ.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΕΠΙΦΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21—419) Διαχειριστής: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Εσωτερικού δι' εν έτος Δρχ. 200 ΙΙ Εξωτερικού Δολλάρια 6 και δι' έθλην τήν Αφρικήν και Βελγικόν Κογκό έτησια συνδρομή Σελίνια 30. ΑΙ έπιστολαί και τά χρηματικά έμβόματα δέον ν' άπευθύνονται προς τόν Ίδιοκτήτην τού «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ. Τιμή εκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Έν Αμερική Mr D. Stroumsos 602 w, 187 th Str (Apt.41) New York city, εν Αιγύπτω—Σουδάν ο κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, και εν Βελγική Κογκό ο κ. Γεώργ. Αντωνιάδης Β. Ρ. 445 Elisabethville Congo—Belge. ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ EN AMERIKH δια τήν κατά φύλλον πόλησιν τού «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»: NEW YORK, CITY, όπου δέον ν' άπευθύνονται οι ενδιαφερόμενοι.

ΣΤΗ ΨΥΧΗ Τής λήθης τό σεπτόνι Απλώνεται σα χιόνι, Κι' άντίζει. —Στή νύκτα πού σιμώνει— Τού πόθου μου τ' άηδόνι. Στήν άρχή Τού τραγουδιού τ' οι τόνοι —Πίρες καμηό και πόνιοι, Ταραχή—. Κατάπιν τό τελειώνει, Τό γέλιο πού μού ζώνει, Τή νύχ.

Άλεξανδρινών Β. Κοροβυλά. Σας ευχαριστούμε πολύ για τήν άγάπη σας προς τό «Μπουκέτο» και σας συμ- ποσούμε με δλη μας τήν καρδιά για τίς θλιθερές πράγματι δυστυχίες σας. Όσο για τήν όπόδειξι σας, θά συμμορφώμε προσεχώς μ' αυτή.